

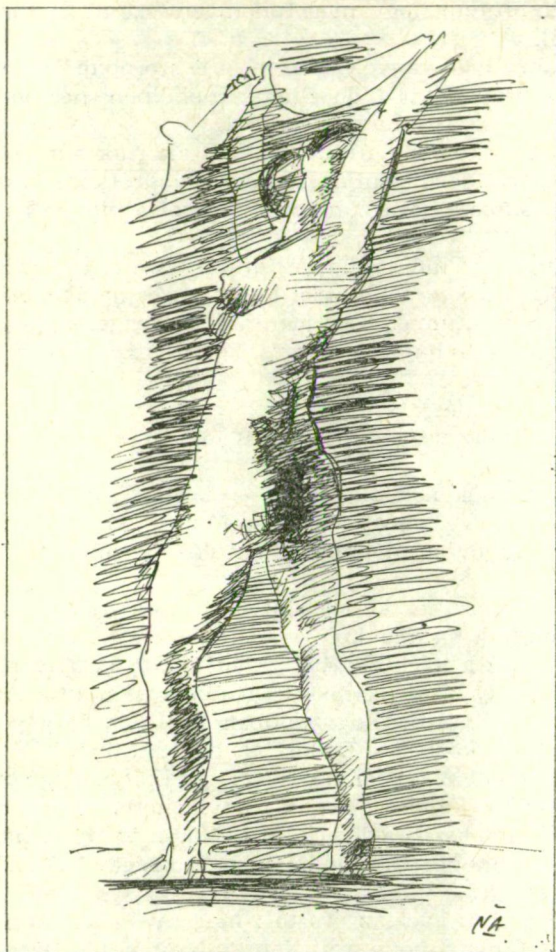
Arra ment, és az égre mutat az öreg. Maga a bolondját járhatja velem?, ordít a náci. Az öreg azonban hajthatatlanul ismétli: Márpedig arra ment Exupéry. Nem zuhant a tengerbe. Eltűnt az égből. Ez az igazság. Papok is tanúsíthatják. Mert szent volt, és csillaggá változott... A náci telexezett a Vatikánba, azonnal válaszoltak neki: sem a háború előtt, sem közben, sem a mai napig nem létezett Exupéry nevű szent... Ez lenne a sztori röviden, Csendes.

Nem jött munkába, amikor az öböl széleit csipkébe verte a fagy. Kerestem, hogy odaadjam neki a novellámat, olvassa el. Végigjártam a melegedőket, bekibáltam néhány hajóra, megnéztem a tárház öltözőit.

Váratlanul, élesen hasított belém a felismerés.

Taxival mentem Békásmegyerre, szemközt a Lupa-szigettel.

Ott feküdt a parton kihűlve. A taxis ordított a mikrofonba.

"Fauno" (moszgis)

NA
N. H. H.